

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น วิชา การบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง ต้นทุนการผลิตโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2567
ชื่อผู้วิจัย	เมทินี อิมามิ
ตำแหน่ง	ครูผู้สอน
วุฒิการศึกษา	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมหานคร
ชื่อสถานศึกษา/ที่ทำงาน	วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ
เบอร์โทรศัพท์	064-9835429
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	พ.ศ. 2567
ประเภทงานวิจัย	ประเภทที่ 1 วิจัยชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น วิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80:80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ต้นทุนการผลิต โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ 3) เพื่อประเมินความพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ รูปแบบวิจัยเป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ ใช้กลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียว ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ จำนวน 13 คน ใช้กลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนจัดการเรียนรู้ ใบงานบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผลงานคลิปวิดีโอเรื่องการค้าต้นทุนการผลิต แบบประเมินความพึงพอใจใน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

1. การพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม ผลทดสอบประสิทธิภาพการเรียนรู้วิชาบัญชีอุตสาหกรรมเรื่องต้นทุนการผลิต มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 85:92 เป็นไปเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80:80
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง ต้นทุนการผลิต พบว่าค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. ผลประเมินความพึงพอใจการพัฒนาการเรียนรู้ วิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง ต้นทุนการผลิต สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาการบัญชี ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับมาก

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ด้วยวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ มีนโยบายส่งเสริมให้ครูผู้สอนจัดทำงานวิจัยเชิงลึกบูรณา ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสอดแทรกในรายวิชาที่สอน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้ความหมายของคำว่า ภูมิปัญญาไว้ว่า “พื้นความรู้ความสามารถ” ภูมิปัญญาหมายถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรความรู้ที่มีอยู่ในท้องถิ่นแต่ละแห่ง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะคน หรือเป็นลักษณะสากล ที่หลายถิ่นมี คล้ายกันก็ได้ ภูมิปัญญา ชาวบ้านในแต่ละถิ่นเกิดจากการแสวงหาความรู้ เพื่อเอาชนะอุปสรรคทางธรรมชาติ ทาง สังคม ที่จำเป็นในการดำรงชีวิต ภูมิปัญญานี้จึงเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตและชาวบ้าน เช่น การประกอบ พิธีกรรมของชุมชน เกษตรกรรม การแพทย์ แปรรูปอาหาร ภาษาและวัฒนธรรม หรือประเพณีการรวมกำลัง ช่วยกันทำงาน หรือความรู้ที่สะสมสืบต่อกันมา” (สามารถ จันทรัฐ, ๒๕๓๓ อ้างถึงใน สำเนียง สร้อยนาค พงษ์, ๒๕๓๕: ๒๔) ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาแห่งชีวิต ทำให้สังคมดำรงอยู่ได้มาเป็นเวลานาน เพราะสังคม เปรียบเสมือนมนุษย์ หากไม่มีสอนหรือปัญญาอ่อนไม่สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ (ประเวศ วสี, ๒๕๓๔) อ้างถึงใน นิรุบล คงเกิด, ๒๕๔๐ หน้า ๔๓) จากการเรียนการสอนวิชาการบัญชีอุตสาหกรรมพบว่า นักศึกษามีจุดอ่อนเรื่องคำนวณ ต้นทุนการผลิตสินค้า ไม่สามารถแยกแยะระหว่าง วัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายการผลิต ทำให้ไม่สามารถจัดทำ ต้นทุนการผลิตได้ ทำให้ผลการประเมินต่ำ ผู้สอนมีแนวคิดปรับรูปแบบการสอนโดยการศึกษาการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ท้องถิ่น จากภูมิปัญญาท้องถิ่นประเภทผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูปเรื่องการผลิตอาหาร โดยนำวัตถุดิบที่มีอยู่ใน ท้องถิ่นมาแปรรูป โดยแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่นที่นิยมรับประทานมาเป็นเวลานาน และให้นักศึกษาคำนวณต้นทุน การผลิตจากการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงในชุมชน มีกระบวนการผลิต กำหนดราคาต้นทุน และราคาขายสินค้า ให้นักศึกษาทดลองผลิตสินค้าโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น นำผลงานที่จัดทำคำนวณต้นทุนการผลิตนำเสนอ กระบวนการอย่างเป็นระบบ ครูผู้สอนจึงต้องจัดหาเครื่องมือและสื่อการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีศักยภาพมากขึ้น ที่เข้ากับยุคปัจจุบันและนำไปจัดการเรียนการสอนได้จริง และกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนสนใจและทำงานเสร็จใน เวลาที่กำหนดและนำเสนอโดยใช้สื่อเทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์ ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงจัดทำงานวิจัยพัฒนาการเรียนรู้อย่างบูรณาการภูมิปัญญา ท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิตโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อนำผลวิจัยไปพัฒนาการเรียน การสอนให้มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาการเรียนรู้อย่างบูรณาการวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจให้มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80:80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง ต้นทุนการผลิต สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ

3. เพื่อประเมินความพึงพอใจการพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชี
อุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิต

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชี ที่ลงทะเบียนเรียนภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 13 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชี
อุตสาหกรรม เรื่องการคำนวณต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลการพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่องต้นทุน
การผลิต และความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้

คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

การพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการที่ให้ผู้เรียนเข้าสู่มาตรฐานและพัฒนาตนเองโดยการจัดการ
เรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น การแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร การคำนวณต้นทุนการผลิต โดยศึกษา
กระบวนการผลิตและประยุกต์กับการปฏิบัติจริง

การเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง การเรียนรู้โดยศึกษาจากความรอบรู้ของชาวบ้านที่เรียนรู้
และสั่งสมประสบการณ์สืบเนื่องต่อกันมาทั้งทางตรง คือ ประสบการณ์ด้วยตนเองหรือทางอ้อมซึ่งเรียนรู้จากผู้ใหญ่
หรือความรู้ที่สะสมสืบต่อกันมาเรื่องการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสำเร็จรูป ที่นิยมรับประทานสืบต่อกันมานานใน
ท้องถิ่น

ต้นทุนการผลิต หมายถึง ต้นทุนทางตรงและทางอ้อมของต้นทุนการผลิต ที่ศึกษาจากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่
ผู้เรียนต้องเผชิญจากการผลิตสินค้าจากวัตถุดิบในท้องถิ่นที่ได้ค้นคว้าและทดลองผลิต ต้นทุนการผลิตอาจรวมถึง
ค่าใช้จ่ายต่างๆ เช่น แรงงาน วัตถุดิบวัสดุสิ้นเปลืองในการผลิต และค่าใช้จ่ายทั่วไปที่เกิดขึ้นในระหว่างผลิต

การบัญชีอุตสาหกรรม หมายถึง รายวิชาปรับพื้นฐานของสาขาวิชาการบัญชี ศึกษาเกี่ยวกับการแปรรูป
วัตถุดิบให้เป็นสินค้า การคำนวณต้นทุนการผลิต วัตถุดิบ ค่าแรงงาน ค่าใช้จ่ายการผลิต และจัดทำต้นทุนการ
ผลิตศึกษาจากหน่วยการเรียนรู้ต้นทุนการผลิต

การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หรือที่มักเรียกโดยย่อว่า CL คือวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางรูปแบบหนึ่ง มีแก่นกลางหรือหัวใจสำคัญในการเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือนำมาใช้หลังจากที่มีการจัดเรียนการสอนเนื้อหาให้แก่ผู้เรียนเรียนทั้งชั้นไปแล้ว ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าร่วมกันภายในทีมและมานำเสนอเมื่อสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิต โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2567 โดยมีแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1. สภาพทั่วไปของสถานศึกษา
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
3. การพัฒนาการเรียนรู้
4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น
5. ต้นทุนการผลิต
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.สภาพทั่วไปของสถานศึกษา

ข้อมูลทั่วไปของสถานศึกษา

ชื่อสถานศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เดิมชื่อโรงเรียนศาสนบริหารธุรกิจศึกษา ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ปี พ.ศ. 2550 และได้เปลี่ยนชื่อเป็น วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2555 ปัจจุบันตั้งอยู่เลขที่ 73 หมู่ที่ 9 ถนนมิตรไมตรี แขวงหนองจอก เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 10530 โทรศัพท์ 02-543-1229 ,02-9896434 โทรสาร 02-543-1229 [E-mail:.....sasana_50@yahoo.co.th](mailto:.....sasana_50@yahoo.co.th) www.sasana.ac.th ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดกรุงเทพมหานคร เขต 2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ปัจจุบันเปิดสาขาวิชาการบัญชี การตลาด คอมพิวเตอร์ธุรกิจ เทคโนโลยีธุรกิจธุรกิจดิจิทัล และการจัดการศึกษาทวิภาคี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก สมัยใหม่ และ สาขาวิชาการบัญชี

2.แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีการเรียนรู้

Benjamin Bloom นักจิตวิทยาการศึกษาชาวอเมริกัน เป็นคนที่คิดค้นทฤษฎี Mastery Learning หรือทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อให้เชี่ยวชาญ และ Bloom's Taxonomy of Knowledge ซึ่งเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ความรู้มีหลายระดับและความรู้แต่ละอย่างมีความแตกต่างกัน

ระดับที่ 1 คือ การจำ เช่น เด็กจำได้ว่า $2 + 2$ เท่ากับ 4

ระดับที่ 2 คือ การเข้าใจ เด็กจะเข้าใจว่านี่คือการบวก ดังนั้นเราสามารถเอา 3 ไปบวกกับ 5 แล้วจะได้ 8

ระดับที่ 3 คือ การนำไปใช้ การที่เราเอาความรู้เรื่องนี้ไปใช้ประโยชน์ในเรื่องอื่นๆ เช่น เอาความรู้เรื่องการบวกและการลบ ไปใช้ทำบันทึกรายรับรายจ่าย

ระดับที่ 4 คือ การวิเคราะห์ การจัดเรียงข้อมูล การค้นหาความสัมพันธ์ของข้อมูลและโครงสร้าง

ระดับที่ 5 คือ การประเมิน การตัดสินใจโดยใช้เงื่อนไขบางอย่าง การรีวิว การแนะนำและการจัดลำดับข้อมูล

ระดับที่ 6 คือ การสร้างสรรค์ การวางแผน การออกแบบ การประดิษฐ์ เป็นการนำเอาความรู้และแนวคิดเพื่อนำไปสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่

(Webster 's Third New International Dictionary) "การเรียนรู้ คือ กระบวนการเพิ่มพูนและปรุงแต่งระบบความรู้ ทักษะ นิสัย หรือการแสดงออกต่างๆ อันมีผลมาจากสิ่งกระตุ้นอินทรีย์โดยผ่านประสบการณ์ การปฏิบัติ หรือการฝึกฝน"

3. การพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการ

การพัฒนาการเรียนรู้หมายถึงการดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและความต้องการของผู้เรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนการสอน บูรณาการตามสภาพจริง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเนื้อหาสาระ (ออนไลน์:2563)

ลักษณะของการบูรณาการ มีลักษณะโดยสรุป ดังนี้

1. การบูรณาการเชิงเนื้อหาสาระ เป็นการผสมผสานเชื่อมโยงเนื้อหาสาระ ในลักษณะการหลอมรวมกันโดยการตั้งเป็นหน่วย (Unit) หรือหัวเรื่อง (Theme)
2. การบูรณาการเชิงวิธีการ เป็นการผสมผสานวิธีการสอนแบบต่าง ๆ เข้าในการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายวิธี การสนทนา การอภิปราย การใช้คำถาม การบรรยาย การค้นคว้าและการทำงานกลุ่ม การไปศึกษานอกห้องเรียน และการนำเสนอข้อมูลเป็นต้น
3. การบูรณาการความรู้กับกระบวนการเรียนรู้ โดยออกแบบการเรียนรู้ให้ทั้งการความรู้และกระบวนการไปพร้อม ๆ กัน เช่น กระบวนการแสวงหาความรู้ กระบวนการแก้ปัญหา และ กระบวนการสร้างความคิดรวบยอดเป็นต้น
4. การบูรณาการความรู้ ความคิด กับคุณธรรม โดยเน้นทั้งพุทธิพิสัยและจิตพิสัยเป็น การเรียนที่สอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมไปพร้อม ๆ กัน เพื่อที่นักเรียนจะได้เป็น “ผู้มีความรู้ คู่คุณธรรม ”
5. การบูรณาการความรู้กับการปฏิบัติ เน้นการปฏิบัติจริง ควบคู่ไปพร้อมๆ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
6. การบูรณาการความรู้ในโรงเรียนกับชีวิตจริงของนักเรียน พยายามให้เด็กได้เรียนรู้เนื้อหาที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าและความหมายในสิ่งที่เรียน (สิริพัชร เจษฎา วิโรจน์. 2546: 25)

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาหมายถึง แบบแผนการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าแสดงถึงความเฉลียวฉลาดของบุคคล และสังคม ซึ่งได้สั่งสมและปฏิบัติสืบต่อกันมาภูมิปัญญาจะเป็นทรัพยากรของบุคคลหรือ ทรัพยากรความรู้ก็ได้ทรัพยากรความรู้ที่ถือว่าเป็นภูมิปัญญา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2551) ได้จำแนกไว้รวม 10 สาขา คือ (ออนไลน์: <https://www.pamakhap.go.th/pdf/otop.pdf>)

1. สาขาเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะ และเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐาน คุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในสภาวะการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหา การเกษตร เป็นต้น
2. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิตเพื่อ ขะลอการนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรมอันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเอง
3. สาขาการแพทย์ไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกัน และรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้
4. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งอนุรักษ์การพัฒนา และใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน
5. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในด้านบริหารจัดการด้านการสะสมและบริการกองทุนและธุรกิจชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์ เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน
6. สาขาสวัสดิการ หมายถึง ความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
7. สาขาศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะ สาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม ทัศนศิลป์ คีตศิลป์ เป็นต้น
8. สาขาจัดการ หมายถึง ความสามารถในการบริหารการจัดการดำเนินงานด้านต่างๆ ทั้งขององค์กรชุมชน องค์กรทางสังคมอื่นๆ ในสังคมไทย
9. สาขาภาษาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษา ทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท
10. สาขาศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์ และปรับใช้หลักธรรมคำสอนทางศาสนา ความเชื่อและประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่า ให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติให้บังเกิดผลดีต่อบุคคล และสิ่งแวดล้อม เช่น การถ่ายทอดหลักศาสนา การบวชป่า การประยุกต์ประเพณี บุญประเพณีข้าว เป็นต้น

5. ต้นทุนการผลิต

ต้นทุนการผลิต คือ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการผลิต มาจากการซื้อสินค้า วัตถุดิบ เครื่องมือ เพื่อนำเข้าสู่กระบวนการผลิต ให้ได้มาซึ่งผลผลิตในส่วนของต้นทุนการผลิตประกอบด้วย 3 ส่วนหลักๆ ดังนี้

1. ต้นทุนวัตถุดิบ

ต้นทุนวัตถุดิบคือ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิต แบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือต้นทุนวัตถุดิบทางตรงและต้นทุนวัตถุดิบทางอ้อม ในส่วนของต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ก็คือต้นทุนที่เสียไปกับวัตถุดิบส่วนใหญ่ที่สามารถระบุได้อย่างชัดเจน ส่วนต้นทุนวัตถุดิบทางอ้อม จะเป็นในส่วนของวัสดุ บรรจุภัณฑ์ เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่สนับสนุนการผลิต

2. ต้นทุนแรงงาน

ต้นทุนแรงงาน คือ ค่าใช้จ่ายในส่วนของการจ้างแรงงานในการผลิต แบ่งได้เป็น 2 ทางคือ ค่าใช้จ่ายด้านแรงงานโดยตรงและค่าใช้จ่ายด้านแรงงานทางอ้อม สำหรับค่าใช้จ่ายแรงงานโดยตรงจะเป็นในเรื่องของ ค่าจ้างหรือเงินเดือนของพนักงานฝ่ายผลิต สามารถแปรผันตามปริมาณการผลิต สำหรับค่าใช้จ่ายด้านแรงงานทางอ้อม จะเป็นเงินเดือนของพนักงานขาย วิศวกร ผู้จัดการ ไม่สามารถแปรผันตามปริมาณในการผลิต

3. ค่าใช้จ่ายในการผลิต

ค่าใช้จ่ายในการผลิต คือ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการผลิตที่นอกเหนือจากวัตถุดิบ วัสดุอุปกรณ์ สำหรับค่าใช้จ่ายในการผลิตก็จะมีตั้งแต่ ค่าไฟ ค่าน้ำ ค่าเช่า ค่าภาษี ค่าประกัน และค่าอื่นๆ โดยจะมีการรวมเอาค่าใช้จ่ายนี้สถานที่ผลิตเท่านั้น ไม่รวมกับ ค่าไฟ ค่าน้ำ ค่าเช่าที่อยู่นอกเหนือจากการผลิต

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

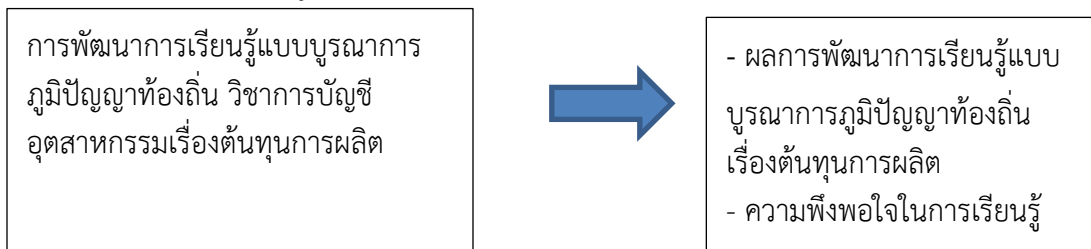
- พชริน สงวนผลไพโรจน์ (2562) การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนรู้ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนหลังใช้ชุดการสอน พบว่ามีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความคิดเห็นของครูผู้ใช้ชุดการสอนพบว่า มีความพึงพอใจต่อ ชุดการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด

- วรชมล เพ็ญฟู (2562) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มโดยใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มทำงาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเจริญพัฒนาบริหารธุรกิจ นักศึกษามีความพึงพอใจ ในระดับมาก

- กิรณา ยี่สุนแซม(2566) การพัฒนาองค์ความรู้ด้านบัญชีเพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลม่อนปิ่น อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่จากการประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการอบรมผลการศึกษา พบว่า ผู้เข้าอบรมมีค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจทางด้านบัญชีหลังการอบรมเพิ่มสูงขึ้นจากเดิมเท่ากับ 7.66 และหลังจากการอบรมเชิงปฏิบัติการและทดลองฝึกปฏิบัติจริง ผู้ประกอบการชุมชนสามารถจัดทำบัญชีได้อย่างถูกต้องมากขึ้นจากเดิม ร้อยละ 27

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การจัดทำงานวิจัยการพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรมเรื่อง ต้นทุนการผลิตสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัย อาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยไว้ดังนี้

ระเบียบวิธีวิจัย

รูปแบบการวิจัย

เป็นวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัย อาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียน วิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิต ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ทั้งหมดจำนวน 13 คน ใช้วิธีแบบเจาะจง 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ใบงานบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น แบบ ประเมินผลงาน แบบประเมินความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือ

- 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น วิเคราะห์เนื้อหาจากแผนการสอน วิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิต
- 3) ศึกษาเนื้อหาของรายวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม แผนจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการสำเร็จรูปที่นำมาใช้ กำหนดรูปแบบและกิจกรรมการเรียนการสอนของบทเรียนเรื่องต้นทุนการผลิต โปรแกรมบัญชี แนวทางการเรียนรู้
- 4) ดำเนินการสร้างเครื่องมือ สื่อการสอน และใบงานบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือ
- 5) ทดลองใช้กับนักเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ระดับปวส.1 โดยให้นักเรียนสมัครเข้าร่วม ทดลองใช้ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567
6. นำแบบฝึกปฏิบัติที่ผ่านการทดลองใช้และได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว และ นักศึกษาที่ต้องการใช้งานไปใช้ในการจัดการเรียนรู้เรื่องเงินสดย่อยไปใช้กับนักศึกษาระดับปวส.1 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2567

การตรวจคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องต้นทุนการผลิต วิเคราะห์เนื้อหา สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ และศึกษาข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดทำผลิตภัณฑ์

1.2. นำรูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอน ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านแบบประเมิน ด้านสื่อการสอน จำนวน 3 คน พิจารณาประกอบด้วย

1. นางสาววิศัลยา ทองทับ	ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการเรียนรู้และแอปพลิเคชัน
2. นางสาวปราณี มิสกาวัน	ผู้เชี่ยวชาญด้านแบบประเมิน/แบบทดสอบ
3. นางสาวอณู เทศงามถ้วน	ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.3 ปรับปรุงเครื่องมือสื่อการสอน ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.4 นำเครื่องมือ สื่อการสอน ไปงานบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ไปใช้กับนักศึกษา

1.5 นักศึกษาลงพื้นที่โดยเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นกลุ่ม ในชุมชนใกล้เคียงค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เกี่ยวกับการแปรรูปอาหาร และคำนวณต้นทุนการผลิต จัดทำผลงานและนำเสนอผ่านสื่อเทคโนโลยี กระบวนการผลิตสินค้า ราคาทุน และตั้งราคาขาย จัดทำคลิปวิดีโอแนะนำเสนอ

2. นำเครื่องมือ สื่อการสอน ไปงานที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน พิจารณาเพื่อนำมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ปรับปรุงแบบทดสอบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ นำแบบทดสอบไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกมากตัดออก ข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกน้อยตัดออก นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่ จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่อไป

3. แบบประเมินผลงานเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน นำไปงานไปทดลองใช้เพื่อวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยพิจารณาว่าข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกมากตัดออก ข้อใดที่นักศึกษาตอบถูกน้อยตัดออก นำแบบทดสอบที่วิเคราะห์ได้ไปปรับปรุงใหม่ จัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์นำไปใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้คะแนนตามสภาพจริงต่อไป

4. จัดทำแบบประเมินความพึงพอใจการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่องต้นทุนการผลิต โดยใช้ google form

5. นำแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม แก้ไข ก่อนนำไปใช้ และสรุปประเมินความพึงพอใจโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการวิเคราะห์ข้อมูลและหาค่าเฉลี่ย

การรวบรวมข้อมูล

1. การนำเข้าสู่บทเรียนทดสอบก่อนเรียนเกี่ยวกับ ต้นทุนการผลิต ทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ภูมิปัญญาท้องถิ่นเชื่อมโยงการคำนวณต้นทุนผลิตสินค้า
2. สอนด้วยการใช้สื่อการสอนต้นทุนการผลิตบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น เรื่องต้นทุนการผลิตโดยใช้ ใบงานบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือกิจกรรมกลุ่ม วัดการพัฒนาทักษะการเรียนรู้เปรียบเทียบก่อนเรียนและหลังเรียน ว่ามีการพัฒนาเพิ่มขึ้นหรือ มีการปฏิบัติงานได้ตามเวลากำหนด
3. หลังจากเรียนรู้แล้วแบ่งกลุ่มนักศึกษากลุ่มละ 3 คน ลงพื้นที่ชุมชนศึกษาผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นที่สามารถมาประยุกต์เป็นสินค้าของตนเอง จัดทำผลงานกระบวนการผลิต คำนวณต้นทุนการผลิต และนำเสนอ ผลงานผ่านสื่อแคนวา
4. นำผลการเรียนมาหาค่าเฉลี่ย (μ) และค่าร้อยละ (%)
5. ประเมินความพึงพอใจการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องต้นทุนการผลิต

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัย ได้ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Excel ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ ดำเนินการดังนี้

1. การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือร้อยละ ค่าเฉลี่ย
2. วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน ประเมินผลงาน และประเมินจากคะแนนก่อนเรียน และคะแนนจากการทำแบบทดสอบหาผลสัมฤทธิ์หลังเรียน
3. การประเมินผลความพึงพอใจการพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น วิชาการบัญชี อุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิต การหาค่าเฉลี่ยแบบประเมินความพึงพอใจ การหาค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง โดย วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามผ่านระบบgoogle form

ค่าระดับความคิดเห็น 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1= น้อยที่สุด

การแปลผลแบบสอบถามด้วย likert Scale

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายความว่า มีความพึงพอใจในระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1.การพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่อง ต้นทุนการผลิตโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ นำสื่อการสอนและใบงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการประเมินคุณภาพ จากผู้เชี่ยวชาญมาแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่1รอบเช้าสาขาวิชาการ

บัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาศาสนบริหารธุรกิจ ที่ไม่เคยเรียน เรื่องต้นทุนการผลิต และไม่ได้ถูกเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลอง จำนวน 3 คน โดยเป็นนักศึกษาที่มีผลการเรียน อยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และอ่อนทั้งนี้ เพื่อสังเกตพฤติกรรม ประสิทธิภาพของสื่อการสอนและใบงานที่สร้างขึ้น ที่ใช้สำหรับทดสอบในขั้นตอนนี้ผลประเมิน เท่ากับ 63.33/83.33 ซึ่งถือว่ายังไม่ผ่านมาตรฐานตามเกณฑ์ 80/80 แสดงว่าสื่อการสอนและใบงาน ที่นำมาทดลอง ใช้กับนักศึกษา จำนวน 3 คนนี้ยังมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมอีก คะแนนผลการทดสอบดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนการพัฒนการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องต้นทุนการผลิต ก่อนเรียนและ หลังเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวนนักเรียน 3 คน

รายการ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย คะแนนที่ได้	σ	ประสิทธิภาพ
ทดสอบก่อนเรียน	10	6.33	0.33	63.33/83.33
ทดสอบหลังเรียน	10	8.33	0.57	

2. ผู้วิจัยนำสิ่งที่ค้นพบจากการทดลองใช้สื่อการสอนและใบงานที่สร้างขึ้น ที่ใช้กับนักศึกษา ระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 2 จำนวน 3 คน มาทำการปรับปรุงแก้ไข โดยเฉพาะในเรื่องกระบวนการดำเนินงานได้จัดทำใหม่ให้เหมาะสม รวมทั้งการปรับปรุงแก้ไขใบงานและแบบทดสอบที่ใช้หน่วยการเรียนรู้ให้มีการใช้งานง่ายขึ้นจากเดิม

3. ผู้วิจัยนำสื่อการสอนและใบงานบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรมเรื่องต้นทุนการผลิต ที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จากขั้นตอนที่ผ่านมา ไปทดลองใช้อีกครั้งหนึ่ง แต่ครั้งนี้ได้เพิ่มจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองให้มากขึ้นแต่ยังเป็นกลุ่มขนาดเล็กอยู่ คือมีจำนวน 10 คน ผลปรากฏว่านักศึกษา ทั้ง 10 คน ประสิทธิภาพของสื่อการสอนและใบงาน วิชาการบัญชีอุตสาหกรรมเรื่องต้นทุนการผลิต มีประสิทธิภาพได้ตามเกณฑ์มาตรฐานเท่ากับ 82/92 จึงมี ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่สามารถนำไปใช้สอนในวิชานี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแสดง ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงคะแนนการพัฒนการเรียนรู้จากการทำแบบฝึกปฏิบัติก่อนใช้และหลังใช้แบบฝึกปฏิบัติผ่าน โปรแกรมตารางงาน เรื่องการจัดระบบเงินสดย่อยสมุดเงินสด 2 ช่อง ครั้งที่ 2 กับกลุ่มตัวอย่าง 10 คน

รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ค่าเฉลี่ย (μ) คิดเป็นร้อยละ	σ	ประสิทธิภาพ
ผลการเรียนรู้ก่อนเรียน	10	8.50	85	0.66	85/92
ผลการเรียนรู้หลังเรียน	10	9.20	92	0.44	

ผู้วิจัยนำสื่อการสอนและใบงานบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นที่เรียบร้อยแล้ว นำไปจัดการเรียนรู้กับนักศึกษา เรื่องต้นทุนการผลิต ที่ลงทะเบียนเรียน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 13 คน ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงการพัฒนาจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรมเรื่องต้นทุนการผลิตเปรียบเทียบการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน กับผู้เรียน 13 คน

รายการ	จำนวนผู้เรียน	จำนวนผู้เรียนผ่านเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	คิดเป็นร้อยละ	ผลการเรียนรู้เพิ่มขึ้น
ผลการเรียนรู้ก่อนเรียน	10	10	10	70	70	
ผลการเรียนรู้หลังเรียน	10	10	10	9.80	98	28

จากตารางที่ 3 คะแนนเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนพบว่าคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน มีคะแนนผลการพัฒนาเพิ่มขึ้น 28 คะแนน

ตารางที่ 4 ผลประเมินความพึงพอใจจากนักศึกษาในการเรียนรู้

รายการ	ค่าเฉลี่ย (μ)	ร้อยละ (%)
1.ด้านเนื้อหา		
1.1 เนื้อหามีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	4.44	88.80
1.2 เนื้อหาบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างเหมาะสม	4.50	90
1.3 ความสอดคล้องของเนื้อหาจุดประสงค์การเรียนรู้	4.32	86
1.4 เนื้อหาถูกต้อง มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.20	84
ค่าเฉลี่ย	4.36	87.20
2.ด้านการออกแบบสื่อการสอน/ใบงาน		
2.1 สื่อการสอนและใบงานบูรณาการการเรียนรู้ที่เหมาะสม	4.27	84
2.2 สื่อการสอนตัวอักษร รูปภาพประกอบ ชัดเจน	4.28	85.60
2.3 ขนาด สี คำบรรยาย มีความชัดเจน	4.00	80
2.4 ความสอดคล้องของสื่อการสอนกับเรื่องเรียนรู้	4.16	83.20
ค่าเฉลี่ย	4.17	83.40
3.ด้านเวลา		
3.1 ความเหมาะสมของเวลากับเนื้อหา	4.20	84

3.2 ความเหมาะสมของเวลากับการฝึกปฏิบัติงานจริง	4.16	83.20
3.4 ความเหมาะสมของเวลากับการประเมินผลการเรียนรู้	4.04	80.80
ค่าเฉลี่ย	4.13	82.66
4.ด้านการประเมินผลการเรียนรู้		
4.1 แบบประเมินผลงานก่อนเรียนและหลังเรียนมีความเหมาะสม	4.16	83.20
4.2 คำถามมีความชัดเจนเข้าใจง่าย	4.84	96.80
4.3 แบบทดสอบวัดสมรรถนะการเรียนรู้ได้	4.76	95.20
ค่าเฉลี่ย	4.58	91.60
ค่าเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.31	86.21

จากตารางที่ 5 สรุปผลการประเมินความพึงพอใจการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิต ผลการประเมินพบว่า ระดับความพึงพอใจมากที่สุดได้แก่ ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.58 รองลงมา ได้แก่ ด้านเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ด้านการออกแบบฝึกปฏิบัติค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 น้อยที่สุดได้แก่ ด้านเวลา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ค่าเฉลี่ยภาพรวมทุกด้านค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับมาก

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาการเรียนรู้วิชาการบัญชีอุตสาหกรรมเรื่องต้นทุนการผลิต สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสาธิตบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2567 ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. การพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเรื่องต้นทุนการผลิต มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้
2. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าประเมินผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียน นักศึกษามีผลประเมินสูงขึ้น
3. ผลประเมินความพึงพอใจจากการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรมเรื่องต้นทุนการผลิตของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการบัญชี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิตโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี วิทยาลัยอาชีวศึกษาสาธิตบริหารธุรกิจ ผลการวิจัยเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลประเมินประสิทธิภาพการเรียนรู้ เท่ากับ 80:95 ซึ่งสอดคล้องกับพัชริน สงวนผลไพโรจน์

(2562) การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนรู้ทัศนศิลป์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ จากการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนหลังใช้ชุดการสอน พบว่ามีคะแนนหลังสอบเพิ่มขึ้นอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรม เรื่องต้นทุนการผลิตโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า คะแนนประเมินผลงานหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า คะแนนประเมินผลงานก่อนเรียนอยู่ 1.50 คะแนน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้เข้าถึงผู้เรียนได้ง่ายผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้นักศึกษามีผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้สูงขึ้น สอดคล้องกับกิริยา ยี่สุนัฒม(2566)การพัฒนาองค์ความรู้ด้านบัญชีเพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลม่อนปิ่น อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่จากการประเมินความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการอบรมผลการศึกษา พบว่า ผู้เข้าอบรมมีค่าคะแนนความรู้ความเข้าใจทางด้านบัญชีหลังการอบรมเพิ่มสูงขึ้นจากเดิม เท่ากับ 7.66 และหลังจากการอบรมเชิงปฏิบัติการและทดลองฝึกปฏิบัติจริง ผู้ประกอบการชุมชนสามารถจัดทำบัญชีได้อย่างถูกต้องมากขึ้นจากเดิม ร้อยละ 27

3. ผลประเมินความพึงพอใจการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการวิชาการบัญชีอุตสาหกรรมเรื่องต้นทุนการผลิตโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ มาใช้ในการเรียนการสอนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 สาขาการบัญชีวิทยาลัยอาชีวศึกษาสาธาณบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2567 พบว่าผลประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก สอนคล้องกับนางสาววรรณมลเพื่องฟู (2562) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่มโดยใช้วิธีการสอนแบบ กลุ่มทำงาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเจริญพัฒนาบริหารธุรกิจ นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลงานวิจัยการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นวิชาการบัญชีอุตสาหกรรมเรื่องต้นทุนการผลิตไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรนำผลการวิจัยไปพัฒนาจัดการเรียนรู้ร่วมกับรายวิชาอื่นในสาขาการบัญชีหรือบูรณาการการเรียนรู้แบบร่วมมือข้ามสาขาวิชา

1.2 ครูผู้สอนควรนำผลวิจัยเรื่องบัญชีต้นทุนไปศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตแบบกรณีศึกษา

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2.1 ควรมีจัดทำงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเชื่อมโยงสถานการณ์จริงเพื่อให้นักศึกษาสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองมากขึ้น

2.2 ควรนำผลงานวิจัยไปพัฒนาต่อยอดเกี่ยวกับการพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยสร้างเว็บไซต์เผยแพร่เพื่อให้ผู้สนใจเข้ามาเรียนรู้ได้

บรรณานุกรม

กิริณา ยี่สุนัฒ(2566)การพัฒนาองค์ความรู้ด้านบัญชีเพื่อวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน สำหรับผลิตภัณฑ์ชุมชน ตำบลม่อนปิ่น อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่.

พัชริน สงวนผลไพโรจน์ (2562) การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนรู้ทัศนศิลป์.

วรรณมล เฟื่องฟู (2562) ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อ การเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนแบบ กลุ่มทำงาน วิชาการบัญชีชั้นกลาง 2 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเจริญพัฒนบริหารธุรกิจ.

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2563 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ. (อัครา).

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2561) มาตรฐานรายวิชาการการบัญชีอุตสาหกรรม พุทธศักราช 2567. สามารถ จันทร์สุริย์(2533 อ้างถึงใน สำเนียง สร้อยนาคนพงษ์,2535:24) ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาแห่งชีวิต.

อกนิษฐ์ คมวีระ แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ <https://www.gotoknow.org>.

<https://www.prosoftwinspeed.com/Article/Detail/123528การบัญชีต้นทุน>.

<https://muanglee.com/2023/01/21/6317> ภูมิปัญญาท้องถิ่น.